

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inzerate** se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inzerate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Razširjenje deželne avtonomije in Slovenci.

Pred kratkem je stavil v odseku za volilno reformo poljski poslanec Starzynski iznenada predlog, naj se revidirajo državne temeljne postave v onih točkah, v katerih se določajo kompetence državnega in deželnih zborov, oziroma naj se netočnost in pomanjkljivost sedanje postave spopolni v smislu deželne avtonomije. Za ta predlog so se posebno živahno zavzeli Čehi, kateri že od nekdaj pobijajo sedanji centralistični sistem ter se potegujejo za reformo državne ustave v avtonomističnem smislu.

Med Slovani je sploh več pristašev avtonomističnega nego centralističnega principa, to pa za to, ker si pod avtonomijo predstavljamo narodno samopravo, torej združenje vsakega avstrijskega naroda v eno celoto, katera bi svoje pravno, t. j. po svojih nazorih, po svoji volji in potrebi urejala in upravljala vse svoje narodne in kulturne potrebe. To pride vsakemu Slovincu na misel, kakor hitro čuje besedo avtonomija. Predlog poslanca Starzynskega je pa pravo nasprotje narodne avtonomije, za katero mi težimo ter bi bil, ako bi se izvedel, Slovincem na veliko škodo. Starzynskega predlog zahteva razširjenje deželne avtonomije v tem smislu, da se prepusti deželnim zborom v neomejeno oblast postavodajstvo nanašajoče se na deželno kulturo, na ljudske in srednje šole in ureditev jezikovnega vprašanja pri nižjih in srednjih uradih.

Ako bi se izvedla taka deželna avtonomija, bi bili Slovenci na Štajerskem in Koroškem izročeni Nemcem, v Istri pa Italijanom, da je na postavljeni način narodno ubijajo. Tega Slovenci seveda ne morejo dovoliti in zato ne bodo nikdar glasovali za podoban predlog, naj že pride od poljske ali češke strani. Ko se je v odseku o tem predlogu glasovalo, ni bilo razven dr. Ploja nobenega od ostalih treh Jugoslovanov v odseku, zato je predlog z dvema glasovi večine prodrl. Iz tega se zopet vidi, kolike važnosti je to, če so poslanci, kedar je treba, tudi na svojem mestu.

Da Poljaki stavijo predlog za razširjenje deželne avtonomije, nam je pač lahko umljivo. Poljaki, s tem mislimo člane „Poljskega kola“ v državnem zboru, so v svojem srcu nasprotni vsaki volilni reformi, posebno pa taki, po kateri bi zadobile volilno pravico tudi najširše vrste poljskega ljudstva. Sedanja poljska delegacija je zastopnica le majhnega števila privilegirancev, kateri drže v svojih rokah vse pravice in vso politično moč v deželi. Kdo bi se torej čndil, da jim volilna reforma ni po volji, saj mora napraviti konec dosedanji samovladi poljskega plemstva, katero bi bilo po reformi prisiljeno, odstopiti dober del svojih privilegijev dosedaj brezpravnemu ljudstvu.

Zato so Poljaki že s početka ostro nastopili proti volilni reformi in so se na videz sprijaznili z njo šele, ko so jim razne vlade znatno povišale število poslancev, pa tudi še dandanes morajo privilegiranimu v poljskem plemstvu na ljubo sprejemati v volilno postavu iz-

jemne določbe za Galicijo, katere bodo ljudstvu na kvar in plemenitašem na korist (kakor je določba, da sme biti v Galiciji samostojno volišče samo mesto ali vas, katera šteje vsaj 1500 volilcev, dočim bo povsod drugod v Avstriji vsak kraj tudi obenem volišče.) Stara volilna postava je za sedaj vladajočo poljsko stranko vsekako ugodnejša kakor bi mogla biti katerakoli druga. Zato so poskušali, ali bi se ne dala reforma zaprečiti s tem, da se nenadoma sproži vprašanje o reviziji državne ustave in o razširjenju deželne avtonomije.

Če bi prav ne mogli preprečiti volilne reforme in demokratizacije parlamenta, dosegli bi z razširjenjem deželne avtonomije to, da bi onemogočili Rusinom, da si pribore narodno enakopravnost, za katero se že tako dolgo bore in katere jim Poljaki ne bodo več mogli dolgo kratiti, ako se tako temeljito premeni dosedanji volilni sistem. To je bil drugi tajni nagon, ki je spodbudil „Poljsko kolo“, da je na usta posl. Starzynskega stavilo predlog o reviziji državne ustave in povečanju deželne avtonomije — in Čehi so se, kot dosledni avtonomisti, vsedli na to vejico in zagovarjali so poljski predlog in glasovali zanj. Jugoslovani pa, ki bi v svojem interesu morali nastopiti proti njemu — so žalibog prvo priliko zamudili; naj pazijo v bodoče, da se jim ne pripeti zopet podobna neizgoda.

Po našem mnenju bi moral vsakdo, komur je mar, da pridemo enkrat v Avstriji do resnega gospodarskega in kulturnega dela, delati na to, da se izvede narodna avtonomija, da se tako prepusti vsakemu narodu, da sam od-

loča in rešuje svoja narodna in kulturna vprašanja, da si sam snuje in ureja svoje šole po svoji potrebi in da ni v teh kulturnih neobhodnostih odvisen od milosti ne državne ne deželne vlade. S tem bi bil odstranjen največji prouzročevalec vseh narodnih prepirov, kateri tlačijo ves gospodarski in kulturni razvoj vseh avstrijskih narodov ter manjša ugled naše države v koncertu evropskih narodov.

Sedanja in na temelju sedanje volilne postave izvoljena državna zbornica se ne bode nikdar povzpela na to visoko stališče, da bi sprevidela in spoznala to potrebo, zato bo po našem mnenju dobro, da se napravi parlamentu privilegirancev konec, da se narodom podeli splošna in enaka volilna pravica (brez vseh pridržkov) in da na temelju te izvoljeni parlament reši tudi vprašanje o narodni avtonomiji, ki bode edina prerodila Avstrijo ter napravila iz nje moderno državo. O deželni avtonomiji je pa, vsaj v Slovencih, diskusija nemogoča.

Narodno delo našega učiteljstva.

(Iz pedagoških krogov.)

Učiteljstvo je glavni faktor narodne organizacije. Kakoršne so šole, takšen je narod. Delo učiteljstva je stanovsko in izvenstanovsko. V stanovskem delu je prvo delo v šoli; o tem ne bomo tukaj govorili, ker se v tem oziru naše učiteljstvo itak trudi po svojih najboljših močeh. Drugi del stanovskega dela je uradno poslovanje: uradne konference, vsakoletni referat

LISTEK.

V Nemčiji.

(Potopisne in narodno-gospodarske črtice.)
Vlado Pušenjak.

(Dalje.)

Leta 1904. je zadruga naprešala 7000 hl jabolčnika ter prodala okrog 3000 q namiznega sadja. Pri jabolčniku gleda zadruga na to, da izdela trpežno, vinnu podobno pijačo, ter prodaja po navadi le jabolčnik od prejšnjega leta, kateri je že popolnoma učiščen in dozorel. Zadruga vodi tudi trgovino z vinom in kupuje vino od svojih ndov. Uspeh zadruga se vidi ne le v napredku sadjereje — zadruga oddaja leto za letom udom sadna drevesa izvrstne kakovosti za mal denar, tako leta 1904. 2000 drevesc ter deluje za upeljavo enotnih sadnih vrst, nje uspeh se pozna posebno na cenah sadja. Iste znašajo v najslabših letih za 2—3'60 gl., doseglo je, pa tudi že 720 gl., poprečno so se cene

sadja skoraj potrojile! Kar se tiče notranje uredbe, so prostori za posamezne stroke ločeni; v moštarni stojita 2 hidrulnični stiskalnici na par in nad 20 velikih ročnih stiskalnic; v velikanskih kletah stoje orjaški sodi, ki drže do 14.000 l in celo 17.000 l; posebni prostori služijo za razpošiljanje namiznega sadja, izdelovanje šampanjca in sadnih konserv. Sadje se z dvigalom vzdiguje v podstrešje, kjer se v sadnem mlinu zmelje in na vozičkih tekočih po šinah hitro spravlja do odprtih, ki reže ravno nad stiskalnicami. Zadruga ima svojo elektrarno, s katere daje električno luč za celo podjetje. Zadruga je bila neštetokrat odlikovana, n. pr. leta 1896. na razstavi v Norimberku, leta 1905. v Monakovem, priporočali so njene izdelke župnik Kneipp in kemična poskuševališča. Zadruga ima lep senčnat vrt in vinotoč, v katerem toči vse svoje izdelke. Za zadrugo se dviguje hrib, na katerem stoji razgledni stolp in dvorana; ti dve poslopji sta služili zadrugi za razstavo njenih izdelkov leta 1896. v Norimberku.

Pri nas na Spodnjem Štajerskem so razmere, kar se tiče dohodkov iz sadjereje, šo dosti slabše, kakor v Oberburgu pred ustanovitvijo zadruga. Sadje nima nobene cene, jabolčnik se toči tako, kakor v Nemčiji v vsakem hotelu v največjih mestih in celo v kolodvorskih restavracijah, sadnih konserv v obče ne poznamo. Večjo pozornost moramo obračati izdelovanju jabolčnika, sadje sortirati, osnažiti, upoštevati pravila umnega kletarstva in gotovo se nam bode posrečilo, da znatno povzdignemo konzum jabolčnika in zmanjšamo konzum žganja. Premalo se brigamo za namizno sadje, povsod slišimo tožbe o pomanjkanju namiznega sadja. Gotovo bi lahko sadjerejske zadruga, ustanovljene za cele okraje, veliko pripomogle k povzdigi sadjereje in podvojile, če ne potrojile dosedanje dohodke iz sadjereje. Ker je sadjereja ena najvažnejših panog gospodarstva na Spodnjem Štajerskem, je treba isti posvetiti več pozornosti!

V zadrugi sem spoznal okrajnega potovalnega učitelja za sadje- in vi-

norejo, kateri me je z izvanredno ljubeznivostjo poučil o sadje- in vinoreji v Nemčiji, me dva dni vodil po sadnih vrtilih in vinogradih, pojasnjeval in razkazoval mi v svojem vrtu, kateri ima kot potovalni učitelj za poskuse na razpolago, razne vrste sadnega drevja, katero je zelo primerno za dotične kraje. Peljal me je tudi v čebelnjak in v hlev, v obeh sem občudoval vzorni red in snago. V okolici Oberburga, posebno pa v okolici sosednjega mesta Klingenberg se goji tudi v precejšnji meri vinoreja. Mimogrede bodi omenjeno, da je Klingenberg najbogatejše mesto v Nemčiji. Mesto ima namreč v svoji posesti veliko jamo za posebno vrsto gline, katera se izvaža v inozemstvo. Dohodki te jame so tako veliki, da mesto ne pobira nič občinskih doklad za svoje potrebe, ampak, dobiva vsak meščan na leto še 180 do 240 gl. iz mestne blagajne.

(Dalje prihodnjic.)

o pedagoških vprašanjih itd. To je takorekoč notranje stanovsko delo, v katero javnost nima vpogleda, katero je pa posreden vzrok za marsikateri nedostatek. Naše slovenske šole so namreč unikum menda na celim svetu unikum v tem pogledu, da se učitelj odgaja za svoj poklic na učiteljskih v jeziku, v katerem ne bo nikdar poučeval. Vsled tega dela mlademu učitelju izražanje v strokovnih stvareh od začetka precejšnje težkoče.

Drugi unikum naših šol je, da je notranji uradni jezik tudi večinoma nemški, torej zopet drugačen kakor učni jezik. Kako naj se potem naš učitelj utrudi v slovenski terminologiji, če se je na učiteljsku izražal vedno nemški in se istotako mora izražati nemški in v uradnem poslovanju?

Dolžnost naših poslancev je, da nam izposlušajo slovensko učiteljsko, ki naj nam vzgaja učitelje za slovenske šole.

Dolžnost našega učiteljstva pa je, da odpravi drugi unikum, da se v uradnih konferencah poslužuje izključno slovenskega jezika, da se vsakoletni referati pišejo izključno slovenski. Le s tem se bo učitelj bolj utrdil v svojem učnem jeziku — učitelj pa, ki ni trden v učenem jeziku, je reva, ki ne spada v šolo. Učiteljstvo naj se ne boji zamere pri višjih oblastvih, če te zahtevajo nekaj, kar je nenaravno in nepedagoško. Če bodo vsi učitelji nastopali tudi pri konferencah in referatih odločno narodno, bodo si s tem pridobili pri oblastvih večji ugled, kakor bi si s klečplastvom. Tudi ne bo mogla ta odločnost nobenemu škoditi, če nastopijo vsi solidarno. V tem oziru bodo vsi enaki, odločevala bode torej pri nameščanju zopet le zmožnost in sposobnost. Posamezne plezavce se nauči solidarnosti s primernim nastopom.

Tako se z izključno rabo slovensčine v šoli in v uradnem poslovanju učitelj privadi domačemu jeziku tako dobro, da nikdar ne pride v skušnjavo rabiti v slovenski privatni družbi nemščino kot občevalni jezik. Kako ogrožen vpliv ima ta navidezna malenkost na politično mišljenje našega ljudstva, ki je dozdej žalibog vajeno pri naši inteligenci (ne samo pri učiteljski!) slišati v privatnem občevanju večinoma nemški govor! To je ono osodopolno nesoglasje v našem delovanju: govorimo vznešene besede o narodnem ponosu itd., rabimo pa pri vsaki nepotrebnosti priliki — tuj jezik. Besede mičejo, vzgledi vlečejo. Vsled tega ona težnja našega ljudstva po znanju nemščine, kar pa še nikakor ni nemčurstvo, ampak le želja preprostega človeka, postati v tem nemški govoreči gospodi enak!

S tem, da govori vedno lepo slovenski, si učitelj pridobi zaupanje pri ljudstvu, ki nezaupno gleda na človeka, čegar govorice ne razume. To zaupanje se okrepi in utrdi, ako se učitelj zanima za težnje in skrbi ljudstva in se radovoljno podvrže drobnemu delu, da je n. pr. vođa pevskih zborov, tajnik pri narodnih in blagodejnih društvih, da pomaga občinskim uradom v njihovem poslovanju in svetuje tudi posameznikom v marsikateri zadregi. S tem si naprti sicer precej dela, a pridobi si tudi mnogo hvaležnosti pametnih ljudi, na rogovileže pa se ni treba ozirati. Kako zavidanja vreden je tak učitelj, katerega v njegovi šolski občini vsak spoštljivo in prisrčno pozdravlja, spominjajoč koliko dobrega se je od njega naučil. Hvala Bogu, imamo že mnogo takšnih nesebično in neustrašeno delavnih učite-

ljev. Da bi jih bilo vedno več, da bi bili kedaj vsi takšni, to je naša srčna želja, to bodi naše stremljenje!

K temu dodajemo še odlomek iz „poslanice češkemu učiteljstvu in dijaštvu“.

Poslanica govori s početka o strahu, ki navdaja češko zavedno učiteljstvo in dijaštvo pred ovadustvom, to moralno kugo, ki mori in spodjeda zdravo družabno življenje ne samo na Češkem, ampak žalibog tudi pri nas. Ovadustvo nam je pogubnejše nego kolera ali katera druga kužna bolezen, kajti ta nam zamore vničiti le telo, dočim ovadustvo skrivaj in zavratno zastruplja duše naše mladine, katere potem s sprijenim srcem in čuvstvom živi še dolga leta, razširjajoč to grozno moralno bolezen med vsemi, s katerimi pride v dotiko.

Poslanica pravi z obzirom na to: „Previdnost je dobra stvar in je ni nikdar odveč. Ako se boji učitelj poslati iz šole po otrocih še tako nedolžen časopis ali knjigo, je to pač umevno: kdor pozna razmere na kmetih ve, da je tu pač vse mogoče; nikdo pa ne more zabraniti učitelju, da bi izven šole posojal občanom svoj časopis ali svojo knjigo, da bi ne povedal sosedom svojega mnenja o slabih in tendencioznih časopisih, ki širijo in utrjujejo v narodu le neumnost. Prevelik strah ni več previdnost ampak bolezen. Z mirno premisslenostjo, katera vaga vsako besedo, ki jo javno spregovori, da se vendar prav dobro spoji tudi neupogljiva vstrajnost v boju.“

Neomadeževan učitelj, kateremu nikdo ne more očitati najmanjšega pregreška proti njegovim šolskim dolžnostim, ki je možko-previden v svojih izjavah, značajan in čist, prost slabosti in strasti, se nima nikogar bati, in kjer živi učiteljstvo v kolegijalni edinstvi, tam ni lahko škodovati učitelju, ali narod nahnjskati proti njemu, kjer učitelj zahaja med ljudstvo, ne da bi kompromitiral sebe in svoj stan z „vinskimi pobratinstvom“ in s pajdašenjem z zanikarneži, tam dobiš vedno peščico ljudi, kateri bodo možki dovolj, da se bodo potegnili za njegove pravice, ako bi hotel kdo segniti na nje. Zato proč s praznim strahom in slabotno resignacijo.

Mnogo večjo prostost ima akademik. Naše dijaštvo začena prav spoznavati svojo nalogo. Ne samo gledališke predstave, plesni venčki in izleti — dijaštvo ima višje naloge: podpirati čitalnice, sokolska in pevška društva, zanašati vanje svež vzduh in novo kri, vstanavljati knjižnice in širiti v svojih rodbinah, sorodstvu in sosedstvu napredno berilo. Vse to pa zopet brez vsega omejevanja. Mesto običajnega „Akademiki .. kega okraja“ napišite: Društvo N. . . prireja .. kjer pa ni društva, ustanovite je, naučite svoje neštudirane brate, svoje sestre, vaško mladino, delavstvo pečati se z resnimi nalogami, bodite jim svetovalci, voditelji in podpora. Zanašajte v svoje vasice Havličkovega duha, informujte se pri učiteljih, v dotičnih krogih, ki poznajo razmere in so skušeni delavci, da boste v ognju svojega navdušenja imeli potrebno spopolnitev prevdarnosti in modrosti, ki se glasi: ne segajte predaleč in vstrajate! Nikar ne stojte v ponosni osamljenosti marveč delajte! Vsak vaš prihod v rodno vas naj pomeni etapo v napredku ljudstva v prospehu svetenašestvari: izobraženju ljudstva!“

Tako govori poslanica češkemu učiteljstvu in dijaštvu. Prinašamo jo, ker vemo, da ima tudi naše učiteljstvo in naša akademična mladina iste idejale, kakor njih češki bratje in da je

delo, o katerem je v poslanici govor, tudi pri nas že začeto. Naprej torej po tej poti.

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

Nemci nameravajo staviti v državnem zboru predlog, da se spremeni volilni red za delegacije tako, da bi bilo Nemcem na Češkem in Moravskem zagotovljenih šest mandatov. Temu se bodo Čehi in Poljaki odločno uprli, ker bi bil s tako premeno volilnega reda uničen princip autonomične uredbe, po kateri se smatra vsaka provincija kot celota za se.

Vlada predloži v kratkem državnemu zboru program, po katerem kani razširiti in spopolniti bolnice posebno v Pragi in na Dunaju. Bolniške razmere so v teh mestih pa tudi drugod po državi strahovito zanemarjene in je to kaj čisto navadnega, da ne morejo sprejeti težko bolnih ljudi, ker so prenapolnježe. Ministrstva za notranje stvari in za finance sta že izdelali vse potrebne načrte in proračune, katere bode vlada v kratkem predložila zbornici, da ji dovoli s pomočjo državnih denarjev odstraniti te žalostne in sramotne nedostatke.

Na shodu diocenzanskih zastopnikov je bilo sklenjeno, da se skliče prihodnjo jesen splošen katoliški shod avstrijski na Dunaj. Stranka hoče delati z vsemi sredstvi na to, da Pijevo družbo povzdigne in razširi ter z nje pomočjo vstanovi in utrdi katoliško časopisje. Sklenili so napeti vse moči v ta namen in delati za svoje časopise tako propagando, da bode katoliško časopisje nosilo take materialne dobičke, kakor katero koli drugo akcijsko podjetje, tako, da bodo kapitalisti nalagali svoj denar v katoliška časnikarska podjetja, kakor ga nalagajo drugam. Z gospodarskega stališča je to v resnici zdrav princip in vsaki stranki priporočljiv.

— **Pogajanja z Ogrsko** začela so danes v seji strokovnih referentov, kateri so se sešli v Budimpešti. Zdi se, da Ogrji ne bodo tako neizprosni, kakor so se delali. Avstriji se tudi ni treba bati te nepopustljivosti, bolje bode, da stopi, kakor je poleti ministrski predsednik Beck izjavil, trdno in odločno na noge, da odpove ogrskim rentam davčno prostost, katero so do sedaj uživale kakor naše domače rente, da odreče nadalje vse tarifarne ugodnosti ogrskemu blagu na naših železnicah, vse olajšave za izvoz ogrske živine in za skladišča ogrskega blaga itd. in videli bomo, da bo to zelo izdalo in da ne bodo Ogrji več tako ponosno povdarjali: mi hočemo trgovsko in carinsko poobdobo a ne več zveze, hočemo svoje neodvisne carinske tarife in trgovinske pogodbe z inozemstvom itd. Imejti si vse to — nosite pa tudi troške sami; dosedaj ste vzivali vi vse mogoče privilegije in dobivali večje carinske dohodke kakor so vam šli, — zgodi naj se torej vaša volja, spremenimo to v bodpce in skrbimo vsak za se.

Hrvatski sabor bo sklican dne 8. oktobra in bode zboroval do božičnih praznikov.

Vnanje države.

— **Rusija.** Kakor poroča „Daily Express“ so prišli na sled veliki zaroti, katera namerava usmrtiti carja in če mogoče vse možke carske rodbine. Car je sedaj še na Finskem na lovu. Pažnja in skrb za njegovo in njega rodbine življenje je pač podvojena. Po državi se ponavljajo napadi na posamične vojaške in uradniške dostojanstvenike.

— **Nemčija.** Novi kolonijalni direktor Dernburg pojde za več nego eno leto v kolonije, da tamošnje razmere sam vidi in prouči. Koj ko se snide državni zbor mu predloži Dernburg svoj program — in če bode parlament s tem zadovoljen, nastopi koj svojo pot. To je v resnici dobra ideja, tako bi moral ravnati vsak moderni minister, kateri bi hotel v resnici voditi poverjeno mu upravo ter delati za blagor in napredek države. Dernburg je bil bančni ravnatelj; ni se pečal z visoko politiko, ampak z vsemi vprašanji, ki so v zvezi s trgovino, industrijo itd., zato bode njegovo delovanje v kolonijalnem uradu čisto drugačno, nego je bilo delovanje dosedanjih načelnikov tega urada, ki so bili po svojem poklicu uradniki. Dernburg pomenja začetek nove, v resnici moderne dobe v nemškem kolonijalnem uradu. Ker si na Dunaju tako radi jemljejo v Berlinu vzglede, naj bi ne prezrli ta poskus, kako treba modernizovati državno upravo. Prašniki bi tudi v Avstriji hitreje pomirili narode, kakor pa uradniki in politik po poklicu. Če dobimo splošno in enako volilno pravico in v resnici ljudski parlament — bi se lahko poskusilo tudi z ministrom praktikov, mesto z vlado uradnikov in ideologov, kakršne smo imeli do sedaj.

Dopisi.

Zibika. Povodom šolskega sklepa je priredila naša šolska mladina veselico na Tinskem, katera se je dovršila z dobrim vspehom. Imela je sledeči spored: pozdrav (govoril učenec Franjo Cvirn), petje, deklamovanje, slavnostni govor (prednašal g. S. Strenkel), zahvala (govorila učenka Minka Drame). Vsi so prav dobro rešili svoje vloge. Med posameznimi točkami sporeda je svirala zibška godba. Po glavnem sporedu so se vršile nekateri mladinske igre, katere so vzbudile v mladih in starih dosti veselja in smeha. Konec slavnosti je tvorilo pogoščenje otrok, katerih je bilo navzočih nad 200. Na tem mestu izražamo hvaležni Zibčani srčno zahvalo pokrovitelju veselice, namreč g. S. Strenkelnu, vpo kojenemu učitelju na Tinskem, ter izražamo ob enem vljudno prošnjo, naj se blagi dobrotnik blagovoli še večkrat s kakim darom spomniti naše šole in šolske mladine.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Koncert pevskega in tamburaškega društva „Zvon“** iz Trbovelj bode v nedeljo 30. t. m. v „Skalni kleti“ pri Celju; vstopnina 30 v za osebo. Čisti dobiček je namenjen „Dijaški kuhinji“ v Celju. Vrlo društvo „Zvon“ je pač spoznalo veliko važnost „Dijaške kuhinje“ in neobhodno potrebo, povečati dohodke tega zavoda, kateri edini omogočuje velikemu številu naših siromašnih, a nadarjenih dijakov, da se morejo šolati na gimnaziji. Prepričani smo, da tudi Celjani ne bodo zaostali za vrlimi Trbovljčani in da pridejo v obilnem številu na koncert ter pripravejo po svoji moči naši „Dijaški kuhinji“. V nedeljo torej v „Skalno klet“!

— **Celjsko godbeno društvo.** Prihodnjo soboto 29. t. m. vrši se, kakor smo že poročali, občni zbor tega društva. Odbor vabi najljubše vse p. n. redne in podporne člane, da se zanesljivo vdeležijo zborovanja ter z izvolitvijo novega odbora in z dobrimi nasveti pomagajo k daljnemu napredku imenovanega društva.

— **Slov. trgovskega društva** izvanredni občni zbor se vrši dne 7. oktobra t. l. v mali dvorani čitalniških prostorov in so vabljeni vsi čl. gg. ndje, da se ga udeležijo. Na dnevnem redu je: Sprememba pravil. Volitev predsednika. Volitev odbora. Služajnosti. Po zborovanju so vabljeni gospodje udeleženci k skupni večerji v prostorih „Narodnega doma“.

— **Nemški izgređi proti mirnim slovenskim izletnikom.** Včeraj sta napravili „Slov. del. podp. društvo v Celju“ in „Pazniško in del. podp. društvo v Trbovljah“ izlet v Laško, da si ogledata tamošnje delniško pivovarno. Ko so si izletniki pregledali to industrijalno podjetje ter so se začeli vračati iz tovarne, se je bilo že zbralo precejšnje število barab, kateri so čakali oboroženi s koli, za plankami in vogali na slovenske izletnike. Počakali so iz previdnosti tako dolgo, da je bila večina že odšla ter so napadli še le zadnje. A tudi ti se niso bali, kar meni nič tebi nič pognati, branili so se na vso moč, konečno so se pa morali številu napadalcev umakniti. Na postaji so ti „Nemci“ s svojo, pač le njim lastno aroganco hrlili in izživili na vse možne načine naše izletnike, tuleč demonstrativno svoj „heil“ in troseč in sipajoč svojo neotesanost in neolikanost okrog sebe. Prišedši v Celje jim je korajža še bolj trsla in na domačih tleh so postali navadnost nečuvno fini. Gospodje in dame so obsipali naše izletnike z „windische Bagage“ „windisches G'sindel in podobnimi psovkami, ter so na tak, v resnici poljuden in vsakemu razumljiv način dokumentovali svojo superjorno kulturo. Konstatujemo, da so bile med temi psovalci tudi žene teh nemških izgređnikov, vredne sestre gospe in gospodične Johanne Vellhorn, žane vahtaričine pisateljice in zastopnice takele superjornosti nemške kulture. Pribijamo ta faktum in povdarjamo, da se naše ženstvo ni še nikdar tako spozabilo in tako ponižalo, da bi se pomešalo med priproste poulične demonstrante. — Krik in vik je spremljal naše izletnike od postaje do „Narodnega doma“. Tu je posegla vmes policija — pa kakor po navadi in vsod, nerodno, nespretno in tudi pristansko. Mesto, da bi napadalce povarila in poslala domov, zagnala se je na napadene. Zaprla je vrata „Narodnega doma“ in ni dovolila nikomur ne ven ne notri. Ker so pa ljudje vendar morali domov, je nekdo odprl vrata, ob tej priliki je stopil g. Bralič, ki je ves čas mirno stal na strani in samo gledal vso stvar, na trg z namenom zaprositi policista, naj ga spremi v doma in obvaruje napadov. Mesto asistence, ga je pa slavna policija aretovala, češ, da se je uprl njeni naredbi in njej na kljub odprl vrata „Narodnega doma“. Vsi ngovori niso pomagali, moral je z njimi na stražnico in celo tam prenočiti! Tako je policija postopala z nedolžnim gledalcem — psovalcem in napadalcem se pa ni prav nič zgodilo. Vse to nam zopet kaže, da bi bilo v interesu javnega miru, da se policija podržavi, ker ima državna policija vendar več energije in večjo moč vzdrževati mir, naj ga moti že ta ali oni.

— **Nemcem primanjkuje učiteljev.** Na nemški deški šoli v Celju so razpisali več provizornih služb. Oglašilo se je pač 17 učiteljic, a samo en učitelj. Iz nemških dežel se ne dajo namreč več učitelji zavajati v opravljivo Celje med renegate.

— **Naskok na davkoplačevalce celjskega okrajnega zastopa** odobren od deželnega odbora štajer-

skega. Naši čitatelji se bodo morda še spominjali, da je vladni komisar Lehmann, ki je nekaj časa vodil posle razpuščenega okrajnega zastopa celjskega, v svoji nemški pravičnosti odločil, da morajo davkoplačevalci celjskega okraja plačevati 40 let po 2000 K na leto za vodovod, ki si ga zgradi mesto Celje in od katerega bo imelo korist samo to mesto. Da je vsled tega nečuvnega naskoka na davkoplačevalce celjsko-okoliške med temi nastal silen odpor, ni prav nič čudno, saj se jim je zgodila kruta krivica, katero more zagrešiti na Slovincih le tisti naš narodni sovražnik, ki živi od nas, pri tem pa vedno vpije, da on nas zdržuje. Na deželni odbor štajerski je bila odposlana zoper Lehmannov sklep ostra in skozinskoz podprta pritožba okrajnih davkoplačevalcev, da ne morejo imeti nobene dolžnosti prispevati k celjskemu vodovodu, če je še kaj pravice v veljavi. In deželni odbor štajerski? Ta je pritožbo kratkoma odbil kot neutemeljeno! 80.000 kron mora torej celjski okraj plačati, ne da bi imeli en vinar koristi! To je krivica, ki vpije do neba in ki je mogoča le pri tako gnilih in umazanih razmerah, kot vladajo tam, kjer imajo samopašni naši narodni nasprotniki v rokah vso oblast, pri čemer jim gre c. kr. avstrijska vlada z vso ljubeznjivostjo na roke. Sicer je pa pot pritožbe na upravno sodišče še odprta, in upamo, da bo tamkaj zmagala pravična slovenska stvar.

— **Želje davčnih uradnikov.** V pondeljek je sprejel finančni minister posebno deputacijo avstrijskih davčnih uradnikov, ki mu je izrazila svoje želje zaradi izboljšanja razmer pri avanzma. — Finančni minister je odgovoril, da se v kratkem tem željam bolj ngodi, kakor prosilci mislijo. Tudi glede tega, da bi se pri vsprejetju gledalo samo na absolvirane srednješolce, je minister odgovoril povoljno.

— **Politično zborovanje.** V nedeljo, dne 30. septembra t. l. se vrši politično zborovanje v gostilni g. Goričarja (na pošti) v Mozirju ob 3. uri popoldne. Govoril bode državni poslanec dr. Voušek o gospodarskem vprašanju in o volilni reformi. Volilci pridite mnogoštevilno.

— **Letošnji vinski pridelek po bizeljskih, pišečkih in sromeljskih goricah** obeta biti tako izvrsten, kakor ga že davno ne pomnimo. Obvarovani smo bili vseh uim in nobena bolezen ni nadlegovala naših vinskih trt, grozdje je zdravo in začela se je že vinska trgatev. Rane vrste so že obrane in tudi že prodane. Cena obeta biti dobra ker je ves lanski pridelek prodan. Pridno se že oglašajo kupci, ki so se prepričali, da ne dobijo nikjer tako izvrstne in zdrave kapljice, kakor pri nas. Kupci ki se počejo baviti z mešetarji in ki hočejo izbrano, dobro vino kupiti, naj se obrnejo na Vinorejsko zadrugo v Brežicah (Narodni dom), ki daje rada pojasnila in navodila. V „Narodnem domu“ dobe tudi v izvrstni gostilni točno postrežbo in lepa prenočišča.

— **V konkurz** je prišel trgovec v Konjicah Karel Glojek.

— **Iz Stopre.** V nedeljo 16. t. m. se je oglašil pri nas g. pot. učitelj Bele. Kljub skrajno slabemu vremenu se je nabralo mnogo vedoželjnih ljudi, ki so z zanimanjem sledili izvajanju govornika. G. Bele je govoril nad dve uri skoro o vseh panogah kmetijstva: o vinoreji, sadjereji in zlasti natanko

o umetnih gnojilih in o izboljševanju travnikov. Gotovo bode ta ali oni poskusil in sčasoma se popolnoma poprijel danih nasvetov. Saj bi tudi pri nas ljudstvo rado napredovalo, samo poredko zaidejo v naš kot razni govorniki. Zato smo g. Beletu prav hvaležni in ga prosimo, da bi se kmalu spet oglašil.

— **Umrli** je v Ptuj g. Katarina Ožgan roj. Pock, vdova po pokojnem notarju Ožganu.

— **Na štirirazredni ljudski šoli pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. goricah** je do 10. oktobra t. l. razpisana učiteljska služba 3. plač. reda s prostim stanovanjem.

— **Oproščen poneverjenja.** Pred mariborskimi porotniki je stal pretečeni teden 36letni Franc Klampfer iz Krčevine pri Mariboru, obtožen, da je kot vodja deželne erarične sadjarske šole v Dragaljevcu pri Bjelini v Bosni poneveril 587 K 36 v uradnega denarja in zbežal. Dasi je obtoženec priznal, da je bilo manj denarja v blagajni, kot bi ga moralo biti, so porotniki vsa vprašanja o njegovi krivdi zanimali, zato je bil popolnoma oproščen.

— **Drevo je zmečkalo** 29 letnega Matijo Otorepca v Zagodičevem gozdu v Sp. Ljubecni pri Mariboru. Umrli je vsled notranjih poškodb drugi dan.

— **Utonil** je 52letni hlapec Fr. Ostruh pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Napil se je žganja, ki ga je vrglo v potok, kjer je našel nesrečno smrt.

— **Z odra je padel** v Mariboru 47letni delavec Ivan Gačnik, ko je delal pri gradnji nove pripravnice. Pri tem si je zlomil rebra in roko ter se tudi drugače hudo poškodoval.

— **Poroka.** Dne 2. oktobra bode poročen g. dr. Ivan Žolger, c. kr. ministerjalni tajnik v prezidiju ministrskega sveta, docent na vsučilišču dunajskem, poročnik v ev., z gospodično Elžo Friedmann-ovo, hčerjo gospoda Maksimiljana Friedmann-a, veleindustrijalca na Dunaju. Gospod ženin je naš rojak od Slovenske Bistrice in izrekamo mu prav srčne čestitke.

— **Cesar bolan!** Naš cesar se je pripeljal včeraj ob pol 8. uri iz Išla v Penzing in se je takoj podal v Schönbrunn. V Schönbrunnu je bil pol ure pokonci, nakar se je podal takoj v posteljo. Cesarjevo zdravstveno stanje se ni v Išli zaradi slabega vremena nič izboljšalo in ima še katar. A kljub kataru cesar ne namerava opustiti svojih navad in sprejema, kakor navadno načelnika vojaške pisarne in pa načelnike dvornih uradov. Ta teden bodo običajne splošne avdi-jence.

Kranjsko.

— **Na obstrukcijo!** Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke pozivlje v posebnem komuniké dr. Tavčarja, naj brezpogojno prične obstrukcijo v odseku za volilno reformo ter izreka željo, da se dr. Tavčarju pridruži tudi ostala dva slovenska člana tega odseka. To je sicer jako radikalno, vpraša se pa, je li obstrukcija v tem odseku v parlamentarno tehničnem obziru izvedljiva, ker sme, ako se ne motimo, o vsakem vprašanju, vsak član odbora samo po dvakrat govoriti. Kako dolgo zamoreta pač dva ali trije poslanci obstruirati? Mi se bojimo, da se v odseku ne bo dalo več pomagati. Treba bode poskrbeti za druga sredstva, s katerimi bi se dalo v polni zbornici doseči potrebne premene v prilog obmejnim Slovincem.

— **Slovensko deželno gledališče v Ljubljani** pričinja letošnjo sezono dne 2. oktobra t. l. Dosedanjim abonentom ostanejo lože in sedeži rezervirani do 25. septembra t. l. Po tem

dnevu se oddajo drugim reflektantom. Iz objavljenega reperteora navajamo, da se nprizore tale izvirna dela: Zofka Jelovškova: „Egoizem“, „Pijanec“, „Ljubezben“ Feodor Jaromilov: „Veliki dan“ „Jakobinec“ nadalje dve ruski, dve češki drami, ena sama hrvatska in sicer Vojnovičev: „Ekvinocij“, ki v resnici zasluži, da se igra tudi v Ljubljani, zato pa nobena srbska in nobena bolgarska! Vrhu tega spada „Ekvinocij“ že med starejše igre (z obzirom na prvo uprizoritev v Zagrebu), zato ne vemo, ali bode intendantca našega gledališča upoštevala resolucijo, sprejeto na letošnjem shodu jugoslovanskih književnikov in umetnikov v Sofiji, glasom katere bi gledališča v Ljubljani v Zagrebu, Belemgradu in Sofiji imela nprizarjati vsako leto vsaj po edno noviteto iz vsake jugoslovanske literature. Praktično izvedenje te resolucije bi bilo v interesu jugoslovanske kulturne vzajemnosti — in tudi v korist našim dramatikom, zato upamo, da se bode naša intendantca ozirala na njo.

— **Novo podjetje — delniška opekarna**, ki se osnuje v Ilirski Bistrici. Glavnice bode treba 500.000 K. Tovarna bode zidana v velikem obsegu in naj-novejšem stilu.

— **Lovska sreča.** Gosp. Josip André restavrater v Št. Petru, ubil je na lovu v Starem trgu lepo eno in pol let staro medvedko. Ravno takrat na istem lovu je pa obstrelil lovec Jakob Krašovec iz dan medveda, kateri se je pa težko ranjen skril v brlog. Čudno, da se te živali vedno več nahaja v naših gozdih. Lovski revir je last gospoda Fran Petriča.

— **Radi izdajanja ponarejenih 20kronskih bankoncev** je bil v Škocijanu aretiran posestnik Martin Grm iz Dobrave, občina Dobrnice. Pri njem so našli 38 ponarejenih bankovcev, katere je dobil lani od ponarejalcev denarja iz Amerike.

— **Krajni šolski svet v Kočevju** je sklenil, uvesti za poskušnjo nerazdeljen poldnevni pouk na ondodni ljudski šoli od 15. septembra do 1. novembra in od 1. aprila do 15. julija.

Koroško.

— **Uporaba vodne moči Milštatskega jezera.** Neka ameriška družba hoče uporabiti vodne moči Milštatskega jezera v industrijske namene. Po Koroškem nameravajo sploh porabiti vse vodne moči in ustanoviti električna podjetja. Uporabivši moči „Milštatskega jezera“ upajo, da dobe moči za 40.000 konjskih sil.

Primorsko.

— **V prvi gimnazijski razred v Gorici** se je vpisalo letos 142 učencev, približno polovica Slovencev, polovica Lahov in drugih. Prvi razred ima tri oddelke.

— **Na ženskem učiteljišču v Gorici** se je priglasilo letos k vsprejemnemu izpitu nad 90 učenk. Sprejmejo jih okoli 40.

— **Električni promet na progi Celovec-Gorica.** Kakor poročajo, se vršijo predpriprave za izkoriščenje vodnih sil iz Save in Radovne na Gorenjskem v svrhu, da se pride do električnega prometa med Celovcem in Gorico. Stala bi taka naprava okoli 15 milijonov kron. Ta moč bi mogla gnati na dan 60 vlakov.

— **Ljudsko knjižnico** so osnovali zavedni slovenski delavci v Nabrežini. Nabrežinski delavci se že od nekdaj odlikujejo nad vsemi po svoji narodni in stanovski zavednosti; stali so vedno v prvih vrstah naših bojevnikov iz narodne pravice in za izboljšanje socialnih razmer delavskega stanu. Novo ustanovljena knjižnica, katero kaj pridno rabijo moški in ženske, nam je

nov dokaz, da si naš delavec hoče razširiti duševno obzorje ter se s pridnostjo in vstrajnostjo v delu in s skrbno samovzgojo dvigniti na višje moralno stališče, da si pa tudi pošteno prizadeva se usposobiti za boljše delo ter si na tak način izboljšati svoje gospodarske razmere.

— **Štrajk sodarjev v Trstu končan.** Štrajk sodarjev, ki je trajal šest tednov, je končan. Sodarji so si priborili s štrajkom ugodnost, da bodo delali pol ure manj na dan nego doslej. Dalje so si priborili povišanje tedenske plače za 15%.

Druge slovanske dežele.

— V reški bolnici je včeraj umrl od vsega sveta zapuščen znani dr. Ivān Krstić. Mož je bil v zadnjih letih strasten lahon in je ustanovil v hrv. jeziku pisano lahonsko glasilo „Prava Naša Sloga“. Krstić je mnogo škodoval s svojim nastopom svojemu hrvatskemu narodu, no, končno ga je zadela usoda izdajice — zaničevanje in preziranje vsega poštenega sveta. Zaničevan od svojih rojakov, zapuščen od vseh je končal svoje življenje v bolnici.

— **Češko sadjarsko in vinarsko razstavo** so te dni otvorili v Pragi. Češki vrtnarji so se na tej razstavi pokazali kot prvaki v tej stroki in ustvarili nekaj čarobnega.

— **Hrvaška učiteljska zveza** je imela včeraj v Zagrebu svoj občni zbor. Navzočih je bilo 1000 učiteljev in učiteljic. Zahtevala je zvišanje plač za učitelje in da naj imajo učiteljice isto plačo kot učitelji. Navzočih je bilo šest poslancev. Govorili so poslanci dr. Frank, dr. Šurmin in Zagorac ter zagotavljali, da bodo nastopili za učitelje.

— **Jugoslovanska učiteljska zveza.** Na shodu jugoslovanskega učiteljstva v Belgradu 20. avgusta t. l. je bila sprejeta naslednja resolucija: „Učitelji Srbi, Hrvati, Slovenci in Bolgari, ki prisostvujejo I. srbskemu učiteljskemu kongresu, enodušno izrekajo željo, da bi se nēvrstilo in organiziralo moralno edinstvo med jugoslovanskim učiteljstvom. Zategadelj pozivljajo vse navzoče, da razmišljajo, kako bi se ta ideja popularizirala, in pozivljajo začasni odbor, ki je vodil to posvetovanje, naj ukrene, da se leta 1907 ob velikih počitnicah skliče prvi jugoslovanski učiteljski sestanek, ki naj to idejo realizuje.“ — Ustanovitev take zveze je na shodu utemeljeval gospod Šega.

Svetovne vesti.

— **Petrov vinar.** Leta 1905. je znašala svota, ki je bila nabrana za papeža pod imenom „Petrov vinar“ — 7.160.000 lir. (Ena lira ima 95 v). Ta svota je bila nastopno razdeljena: 500 tisoč lir se je dalo papežu v prsto uporabo, 700.000 kron se je dalo kardinalom, 140.000 kron revnim škofijam, 1.800.000 lir prefekturi apostolskih palač, 1.000.000 lir državnemu tajništvu, 1.500.000 lir uradništvu papeškemu, 1.200.000 lir za dobre namene.

— **Telefon okuževalec.** Te dni je prišel nekje na Nemškem nek poštni uslužbenec k zdravniku, ker je bil obolel za vnetjem sluznice v ustih. Zdravnik ga preišče in vpraša, kaj je njegov poklic. Pacient mu pove, da popravlja državne telefonske naprave, in da je bil pred nekoliko dnevi pri posestniku N. katerega telefonsko napravo je imel popraviti. Zdravnik je takoj sprevidel, da se je telefonski uslužbenec pri dotičnem posestniku okužil, kajti ta je bil tudi njegov pa-

cjent in je že dolgo bolan vsled vnetja sluznice v ustih. Usluženec je moral pri popravljanju govoriti v isti rog, katerega se je posluževal bolni posestnik in se je s tem okužil.

— **Potres v Siciliji.** V mestecih Trabia in Termini je bil 19. t. m. tako hud potres, da je v obeh imenovanih mestih vse hiše v toliki meri poškodovale, da so bili ljudje prisiljeni, jih zapustiti in se ušatoriti pod milim nebom. Državna oblastva pošiljajo iz Palerma šotore in živila pone srečencem. Tudi v južni Ameriki v Limi je bil včeraj potres.

Listnica uredništva.

Sv. Lovr. nad Mar. — Osebnost stvari! Pritožba, ako resnica!

Loterijske številke.

Gradec, dne 22. sept. 1906: 44, 34, 31, 66, 71.
Dunaj, „ „ „ „ 67, 80, 40, 45, 56.

Ne polagajte Vašega otročka nikamor drugam, kakor v voziček na angleških peresih, kajti ta je zibka, postelj in voziček. — Dobe se pri **P. Kostić-u v Celju.**

Izjava.

Podpisani obžalujem s tem, da sem dne 9. t. m. pred svojo hišo poleg državne ceste krivično očital **g. Jakobu Janič**, da je goljuf, da je ljudi ogoljufal in da je obiralcem hmelja obljubil po 8 kr., plačal pa le 6 kr. za škafo. Te besede sem v jezi izustil in je dolžitev neresnična.

FRANC ŠPITAU

(514) kovač pri „Cestnem kovaču“.

Od dne 1. novembra t. l. se da v najem

trgovina

na Ponikvi št. 24, ki že več let obstoji. Kdor želi to prevzeti, naj se v kratkem zgleda pri **Fr. Podgoršek-u**, posestniku na Ponikvi št. 24. (515) 3-1

Učenec

poštenih starišev, ki je dovršil ljudsko šolo (505) se sprejme 3-3

v Zvezni knjigovoznici v Celju.

Zvezna

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, pisateljstvu in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejših oblik. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne diplome. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošure, časopise, knjige, cirkularje, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, hranilne in zadržne knjižice, poročna naznanila, molitvenike, mrtvaška naznanila, ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. **Zvezna knjigovoznica** se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljstvu za vezavo vsakovrstnih knjig v priznano trpežni cenah. Vzorci na razpolago. — Vezava različnih liturgičnih knjig, kakor „Missale Romanum“ itd. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, šolske in druge urade najtrpežneje v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna pisma, pristopne liste, menice itd. Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava prirobnih kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galantejska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. Ker je opremljena z najraznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse pošiljave in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

tiskarna

v Celju

NAZNANILO!

Na pletarski šoli pri Sv. Barbari v Halozah se začne 1. vinotoka

2. šolsko leto

ki bode trajalo 7 mesecev, t. j. do 30. malega travna 1907.

Sprejemajo se dečki, ki so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Pouk je brezplačen in traja vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Oglasiti se je pri vodji pletarskega pouka g. **Ant. Ogorelec**, ki sprejema tudi naročila na razne pletarske izdelke. (511) 5-2

Trgovski pomočnik

mešanestroke, vojaščine prost. z dobrimi spričevali

se sprejme 20. oktobra t. l.

Prednost imajo tisti, kateri so dovršili trgovsko šolo ter so zmožni knjigovodstva in korespondence v slovenskem in nemškem jeziku. — Ponudbe sprejema (504) 6-3

JANKO POPOVIČ, Cerknica pri Rakeku.

Učenec

se sprejme v trgovino z (507) mešanim blagom 2-2

Karol Cimperšek, Laški trg.

V najem se odda

s 1. novembrom t. l. v Laškem trgu (Glavni trg)

HIŠA

cela ali samo pritličje, v kateri se nahaja prodaja tabaka, loterija in grajzlerija. Hiša je na lepem prometnem prostoru blizu cerkve. Več se izve pri lastnici g. **ANI KRAJČEK**, uradnikovim soprogi v Radečah pri Zidanem mostu. (508) 3-3

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami

prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ul. št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Umetalni ogenj lampijoni

Korandoli (Confetti) Serpentine
Papirnati krožniki Papirnate servijete

svinčniki
peresa

kamenčki
tablice

peresniki
radirke

gobice
črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah. ♦♦♦♦♦

Stambilje

pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice

umetne, pokrajinske in svetilicami od najpriprosteje do najfinejših izpeljave. ♦♦♦♦

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki

za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. ♦ Solidna in točna posredstva.